Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
2024-2029

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΓΚΡΙΘΗΚΑΝ

P10_TA(2025)0206

Αίτημα για την άρση της ασυλίας της Ilaria Salis

Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2025 σχετικά με το αίτημα για την άρση της ασυλίας της Ilaria Salis (2024/2086(IMM))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη το αίτημα για την άρση της ασυλίας της Ilaria Salis, όπως διαβιβάσθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2024 από το περιφερειακό δικαστήριο της Βουδαπέστης, σε συνάρτηση με την εκκρεμούσα ποινική διαδικασία ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου, και ανακοινώθηκε στην Ολομέλεια στις 22 Οκτωβρίου 2024,

– έχοντας ακούσει την Ilaria Salis στις 13 Φεβρουαρίου 2025, και έχοντας υπόψη τα έγγραφα που αυτή προσκόμισε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 6 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη τις πρόσθετες πληροφορίες που υποβλήθηκαν από το περιφερειακό δικαστήριο της Βουδαπέστης,

– έχοντας υπόψη τα άρθρα 8 και 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 6 παράγραφος 2 της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 περί της εκλογής των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με άμεση και καθολική ψηφοφορία,

– έχοντας υπόψη τις αποφάσεις που εξέδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 21 Οκτωβρίου 2008, 19 Μαρτίου 2010,

6 Σεπτεμβρίου 2011, 17 Ιανουαρίου 2013, 19 Δεκεμβρίου 2019 και 5 Ιουλίου 2023[1],

– έχοντας υπόψη το άρθρο 5 παράγραφος 2, το άρθρο 6 παράγραφος 1 και το άρθρο 9 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A10-0183/2025),

A. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στις 10 Οκτωβρίου 2024, το περιφερειακό δικαστήριο της Βουδαπέστης ζήτησε την άρση της ασυλίας της Ilaria Salis, βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εξελέγη στην Ιταλία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου·

B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το αίτημα, μέλη μιας οργάνωσης που συστάθηκε στη Γερμανία το 2022 αποφάσισαν να πραγματοποιήσουν βίαιες συντονισμένες επιθέσεις στη Βουδαπέστη κατά ακροδεξιών ατόμων ή μη ταυτοποιημένων ατόμων που θεωρήθηκαν ακροδεξιοί, και σχεδίασαν τις επιθέσεις αυτές για την 11η Φεβρουαρίου 2023, τη λεγόμενη «Ημέρα Τιμής», καθώς και πριν και μετά από την ημερομηνία αυτή, μια ετήσια εκδήλωση στη Βουδαπέστη, η οποία τιμά την απόπειρα διαφυγής των πολιορκημένων ναζιστικών στρατευμάτων το 1945 και αποτελεί σημείο συνάντησης για τους νεοναζί της Ευρώπης· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το αίτημα, η Ilaria Salis ταξίδεψε στην Ουγγαρία για να συμμετάσχει σε αυτές τις συντονισμένες επιθέσεις, γεγονός που συνέβη στις 10 και 11 Φεβρουαρίου 2023· λαμβάνοντας υπόψη ότι υπήρξαν αναφορές για διαπληκτισμούς και περιστατικά βίας που διέπραξαν τα άτομα που συμμετείχαν στον εορτασμό της λεγόμενης «Ημέρας Τιμής»· λαμβάνοντας υπόψη ότι το περιφερειακό δικαστήριο της Βουδαπέστης ανέφερε ότι, παρ’ όλα αυτά, δεν ήταν ενήμερο για τυχόν βίαιες πράξεις που διαπράχθηκαν από οποιονδήποτε συμμετέχοντα στον εορτασμό της «Ημέρας Τιμής 2023», οι οποίες θα είχαν οδηγήσει σε οποιαδήποτε ενέργεια εναντίον τους, εκτός από την Ilaria Salis και δύο άλλους κατηγορουμένους στην υπόθεση·

---

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Οκτωβρίου 2008, Marra κατά De Gregorio και Clemente, C-200/07 και C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Μαρτίου 2010, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102· απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2013, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-346/11 και T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23· απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2023, Puigdemont i Casamajó και άλλοι κατά Κοινοβουλίου, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το αίτημα, η Ilaria Salis, μία εκ των τριών κατηγορουμένων στην υπόθεση, κατηγορήθηκε για τρεις απόπειρες πρόκλησης επικίνδυνων σωματικών βλαβών στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, δύο φορές ως συναυτουργός και μία φορά ως συνεργός, σύμφωνα με το πρώτο μέρος του άρθρου 164 παράγραφος 8 και κατά παράβαση του άρθρου 164 παράγραφος 1 του νόμου C του 2012 περί του ουγγρικού Ποινικού Κώδικα· λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά συνέπεια, οι πράξεις που εικάζεται ότι διέπραξε η Ilaria Salis συνιστούν ποινικά αδικήματα βάσει του ουγγρικού Ποινικού Κώδικα·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ilaria Salis εξελέγη βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις ευρωπαϊκές εκλογές του Ιουνίου 2024·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εικαζόμενες παραβάσεις και το συνακόλουθο αίτημα για την άρση της ασυλίας της δεν συνδέονται με γνώμη ή ψήφο δοθείσα από την Ilaria Salis κατά την άσκηση των καθηκόντων της ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την έννοια του άρθρου 8 του πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 9 του Πρωτοκόλλου αριθ. 7 περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απολαύουν, εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου της χώρας τους, και, εντός της επικρατείας άλλων κρατών μελών, της εξαιρέσεως από κάθε μέτρο κρατήσεως και κάθε δικαστική δίωξη·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 του Κανονισμού του, η βουλευτική ασυλία δεν αποτελεί προσωπικό προνόμιο των βουλευτών, αλλά εγγύηση της ανεξαρτησίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο σύνολό του και των βουλευτών του·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο διαθέτει «ευρεία εξουσία εκτιμήσεως ως προς τον προσανατολισμό που δύναται να δώσει σε απόφαση επί αιτήσεως άρσεως της ασυλίας […], λόγω του πολιτικού χαρακτήρα που έχει μια τέτοια απόφαση»[1]·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά την άσκηση αυτής της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως, το Κοινοβούλιο έκρινε στη συγκεκριμένη υπόθεση ότι η Ilaria Salis υπέστη σκληρές συνθήκες κράτησης και μέτρα κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας εναντίον της· λαμβάνοντας υπόψη ότι, όπως φαίνεται, το περιφερειακό δικαστήριο της Βουδαπέστης δεν γνωρίζει καμία βίαιη πράξη που διαπράχθηκε

---

[1] Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2013, Gollnisch κατά Κοινοβουλίου, T-346/11 και T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

από οποιονδήποτε άλλο συμμετέχοντα, ιδίως από συμμετέχοντες στον εορτασμό της «Ημέρας Τιμής 2023», οι οποίες θα είχαν οδηγήσει σε οποιαδήποτε ενέργεια εναντίον τους· λαμβάνοντας υπόψη ότι, ως εκ τούτου, φαίνεται ότι υπάρχουν αμφιβολίες οι οποίες δεν θα μπορούσαν να εξαλειφθούν όσον αφορά τις ληφθείσες πληροφορίες· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο βασικός σκοπός της διαδικασίας και του επακόλουθου αιτήματος φαίνεται, επομένως, να συνίσταται στη φίμωση της Ilaria Salis λόγω των μακροχρόνιων πολιτικών της απόψεων και του ακτιβισμού της, ιδίως όσον αφορά την αντίθεσή της στον ετήσιο νεοναζιστικό εορτασμό που επιτρέπεται να λαμβάνει χώρα στη Βουδαπέστη, οι οποίες αποτελούν επίσης τη βάση της δέσμευσης και της πολιτικής δραστηριότητάς της υπό την ιδιότητά της ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

I. λαμβάνοντας υπόψη ότι, επομένως, φαίνεται ότι πρόκειται για μια περίπτωση στην οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι υφίσταται fumus persecutionis, δηλαδή «συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία»[1] που υποδηλώνει ότι η εν λόγω δικαστική δίωξη κινήθηκε με σκοπό να βλάψει την πολιτική δραστηριότητα της Ilaria Salis, υπό την ιδιότητά της ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

IA. λαμβάνοντας υπόψη, αφενός, ότι το Κοινοβούλιο δεν αποτελεί Δικαστήριο και, αφετέρου, ότι ο βουλευτής δεν μπορεί, στο πλαίσιο διαδικασίας άρσης ασυλίας, να θεωρείται «κατηγορούμενος»[2]·

1. αποφασίζει να μην άρει τη βουλευτική ασυλία της Ilaria Salis·

2. αναθέτει στην Πρόεδρό του να διαβιβάσει αμελλητί την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του στην αρμόδια αρχή της Ουγγαρίας και στην Ilaria Salis.

---

1 Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2020, Troszczynski κατά Κοινοβουλίου, C-12/19 P, ECLI:EU:C:2020:725, σκέψη 26.

2 Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2019, Briois κατά Κοινοβουλίου, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.